Igrajući linkovi

Seminarski rad u okviru kursa Konstrukcija i Analiza algoritama 2 Matematički fakultet

Petar Đorđević

3. jun 2024.

Sažetak

Ovaj rad istražuje Algoritam igrajućih linkova (Dancing Links Algorithm - DLX), koji je efikasna metoda za rešavanje problema pokrivanja tačaka, specifično za rešavanje problema tačnog omotača. Algoritam, koji je osmislio Donald Knut [3], omogućava brzu i efikasnu manipulaciju matrica pokrivanja. Ova tehnika je naročito pogodna za rešavanje složenih kombinatornih problema kao što je raspoređivanje poslova, logičke rešetke, puzzle i slično. U okviru ovog rada, implementiraće se Sudoku rešavač kao konkretan primer primene Algoritma igrajućih linkova (DLX).

Sadržaj

1	Uvod	2
2	Problem tačnog omotača	2
3	Slike i tabele	3
4	Prvi naslov 4.1 podnaslov	3
5	Zaključak	4
Li	teratura	4

1 Uvod

Problem tačnog pokrivača (*Exact Cover Problem*) je klasičan kombinatorni problem odabira podskupova iz date kolekcije tako da svaki element univerzalnog skupa bude tačno jednom pokriven [1]. Rešavanje ovog problema ima primenu u raznim oblastima kao što su teorija grafova, optimizacija, veštačka inteligencija i računarstvo. Problem tačnog pokrivača je NP-težak, što znači da je izuzetno složen za rešavanje, te zahteva najbolji mogući algoritam za efikasno pronalaženje rešenja.

Jedan od najpoznatijih algoritama za rešavanje ovih problema je Algoritam igrajućih linkova (*Dancing Links Algorithm - DLX*), koji je osmislio Donald Knuth. DLX koristi strukturu podataka poznatu kao igrajući linkovi koja optimizuje operacije dodavanja, uklanjanja i pretraživanja elemenata u matricama pokrivanja.

Sudoku je popularna logička slagalica koja zahteva popunjavanje 9x9 mreže brojevima od 1 do 9, uz poštovanje pravila da se svaki broj mora pojaviti tačno jednom u svakom redu, koloni i 3x3 podmreži. Problem rešavanja Sudokua može se preformulisati kao problem tačnih pokrivača, što ga čini idealnim za primenu DLX-a. Ovo preformulisanje omogućava da se koristi DLX za efikasno pronalaženje rešenja, čak i za najteže zagonetke.

Cilj ovog rada je da implementira Sudoku rešavač koristeći Algoritam igrajućih linkova i da demonstrira efikasnost ovog algoritma. Pored toga, rad će evaluirati performanse DLX-a na različitim primerima Sudoku zagonetki.

2 Problem tačnog omotača

Problem tačnog pokrivača (Exact Cover Problem - ECP) predstavlja ključnu podvrstu problema zadovoljivosti ograničenja (Constraint Satisfaction Problems - CSP), gde je cilj pronalaženje podskupa elemenata koji tačno pokrivaju dati skup. Svaki podskup se može posmatrati kao klauza, a tačno pokrivanje zahteva da svaka klauza bude zadovoljena tačno jednom.

ECP se može definisati na sledeći način: Dat je univerzalni skup U i kolekcija S podskupova U. Cilj je pronaći podskup $S' \subseteq S$ takav da su svi elementi iz U tačno jednom pokriveni, odnosno svaki element iz U pripada tačno jednom podskupu iz S'.

$$\mathcal{S}' \subseteq \mathcal{S} \quad \land \quad (\forall S_1, S_2 \in \mathcal{S}', \ S_1 \neq S_2 \implies S_1 \cap S_2 = \emptyset) \quad \land \quad \bigsqcup_{S' \in \mathcal{S}'} S' = U$$

Pošto se ECP može redukovati na CSP probleme [2] znamo da je to NP-težak problem, što i ima smisla intuitivno: da bi se utvrdilo da li dati skup podskupova sadrži tačno pokrivanje, potrebno je proveriti sve moguće kombinacije, što može dovesti do eksponencijalnog rasta vremena izvršavanja.

Postoje različiti pristupi rešavanju ECP-a, među kojima su i algoritmi koji koriste tehniku pretraživanja unazad, kao što su algoritam tačne pretrage i algoritam podeli pa vladaj. Pored toga, neki od najefikasnijih algoritama za rešavanje problema tačnog pokrivača su bazirani na pretraživanju uz upotrebu heuristika, kao što su gramzivi algoritmi i algoritmi zasnovani na tačnom pokrivanju kontraprimera (backtracking). Ovi algoritmi kombinuju preciznost i efikasnost kako bi pronašli optimalna rešenja ili dobra približna rešenja problema tačnog pokrivača.

3 Slike i tabele

Slike i tabele treba da budu u svom okruženju, sa odgovarajućim naslovima, obeležene labelom da koje omogućava referenciranje.

Primer 3.1 Ovako se ubacuje slika. Obratiti pažnju da je dodato i \usepackage{graphicx}

Slika 1: Pande

Na svaku sliku neophodno je referisati se negde u tekstu. Na primer, na slici 1 prikazane su pande.

Primer 3.2 I tabele treba da budu u svom okruženju, i na njih je neophodno referisati se u tekstu. Na primer, u tabeli 1 su prikazana različita poravnanja u tabelama.

Tabela 1: Razlčita poravnanja u okviru iste tabele ne treba koristiti jer su nepregledna.

centralno poravnanje	levo poravnanje	desno poravnanje
a	b	c
d	e	f

4 Prvi naslov

Ovde pišem tekst. Ovde pišem tekst.

4.1 ... podnaslov

Ovde pišem tekst. Ovde pišem tekst. Ovde pišem tekst. Ovde pišem tekst. Ovde pišem tekst.

5 Zaključak

Ovde pišem zaključak. Ovde pišem zaključak.

Literatura

- [1] Maxime Chabert and Christine Solnon. A global constraint for the exact cover problem: Application to conceptual clustering. *Journal of Artificial Intelligence Research*, 67:509–547, 2020.
- [2] Irit Dinur and Gillat Kol. Covering csps. Weizmann Institute, 2013.
- [3] Donald E. Knuth. Dancing links. *Millenial Perspectives in Computer Science*, pages 187–214, 2000. Comments: Abstract added by Greg Kuperberg.